

STARÝ PODDVOROV

ZPRAVODAJ OBECNÍHO ÚŘADU

srpen 2011

Setkání Charty obcí Evropské Unie CASHEL 2011 - IRSKO

SLOVO STAROSTKY

Vážení spoluobčané,

čas velmi rychle běží a už připravujeme letní číslo zpravodaje. Z řad spoluobčanů je slyšet, že se toho moc neděje. Proto mi dovoluji krátkou rekapitulaci. Po volbách zůstalo rozděleno několik akcí, na které byly přiděleny dotace. Bylo nutno postupně u všech akcí odstranit nedostatky a vyúčtovat je poskytovatelům dotací.

Na začátku roku zastupitelstvo obce schválilo rozpočet, který představoval jen příjmy a výdaje, které jsou nutné pro nezákladnější provoz obce.

Návrh rozpočtových příjmů byl schválen v objemu 10.575,80 tis. Kč. Výdaje včetně financování byly ve výši 8,739,60 tis. Kč. V rozpočtu pro rok 2011 tak byla vytvořena finanční rezerva ve výši 1,786,20 tis. Kč.

Dokončeno bylo závěrečné vyúčtování zateplení Základní a mateřské školy Starý Poddvorov. U dotace byla podepsána smlouva se SFŽP ČR. Samotná stavba byla dokončena v dubnu. Na SFŽP proběhla během měsíce května kontrola faktur a plateb a koncem měsíce června nám byla uhrzena dotace ve výši 4,199 tis. Kč. V nejbližší době dojde ke kontrole ze SFŽP a tímto můžeme říct, že i tato akce byla úspěšně dokončena.

V návaznosti na tyto práce jsme vytvořili projekt na obnovu zahrady mateřské školy. O dotaci jsme požádali „Nadaci partnerství“. Náš projekt nebyl však podpořen, proto budeme hledat cestu, jak upravit areál zahrady z jiných dotačních titulů, popřípadě z rozpočtu obce.

V měsíci únoru jsme požádali o několik menších dotací. Prvním byl projekt na úpravu areálu víceúčelového hřiště. Toto hřiště je hojně navštěvováno dětmi i dospělými, avšak nepraktickým se ukázal povrch v okolí umělého trávníku. Na povrch „umělky“ se nosí bláto a tráva a to snižuje životnost povrchu. Z toho důvodu jsme podali žádost o dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj ČR z dotačního titulu Rozvoje venkova ve výši 207 tis. Kč. Tato žádost byla úspěšná a v nejbližší době by mělo dojít k podepsání smlouvy a zahájení prací. Tyto práce obsahují dodržování okolí hřiště, vysazení zeleně kolem ploceň a vybavení hřiště mobiliárem (lavičky, odpadkové koše a stojany na kola).

Z dotace Jihomoravského kraje Programu Rozvoje venkova jsme žádali na opravu chodníků na hřbitově. Jednalo se o výměnu pískových za pevné dlážděné chodníky. Pro velký zájem byla tato dotace zkrácena, takže namísto požadovaných 100 tis. Kč, byla schválena dotace ve výši 75 tis. Kč. Práce na hřbitově byly již ukončeny.

Připraven je i projekt na rekonstrukci kuchyně kulturního domu. Jedná se o výměnu zařízení, opravu elektroinstalace, odpadů,

položení dlažby a obkladů. Projekt na opravu kuchyně představuje částku 950 tis. Kč. O dotaci jsme požádali MND, které každoročně podporují obce a organizace grantovým sponzoringem „Energie z přírody.“ Výsledek zatím neznáme.

Od zimního období, kdy jsme se setkávali v kulturním domě na různých společenských akcích, nám všem jistě vadí nedůstojný vstup do kulturního domu. K dnešnímu dni se zpracovává studie, na základě které bude možno požádat o dotaci z MMR ČR. Dotační titul zatím nebyl vyhlášen, ale předpokládám, že bude vyhlášen i v letošním roce.

V případě, že by se podařilo zrealizovat opravu kuchyně a uspěli by jsme v žádosti o dotaci na přístavbu vstupu kulturního domu, měli by jsme kompletně vyřešený prostor pro společenský a kulturní život v obci.

Všechny nás asi trápí množství odpadků jak biologických, tak různých plastů a papírů. Mohlo by se říct, že systém třídění je celkem slušně zaveden a funguje, a skoro by se dalo říct, že ani není co vylepšovat. Myslím si ale, že je a hodně. Poplatek za popelnice zcela nestačí pokrývat náklady, které obec má s likvidací odpadu. Trvalé zvyšování poplatku asi taky není ta nejsprávnější cesta. Proto jsem s velikým nadšením uvítala informaci o možnosti žádat o dotaci na malou komunitní kompostárnu, která by sloužila k likvidaci

biologického odpadu (tráva, listí, zbytky keřů, ovoce, výlisky z hroznů). Tato žádost byla podána na Státní fond životního prostředí ČR, celkové náklady představují částku kolem 1 mil Kč. Z toho dotace by činila 90% z ustatelných nákladů. Výsledky dotačního řízení bude obci známa během měsíce září. V případě, že bude obec úspěšná v tomto projektu, budeme pro objekt kompostárny pořizovat techniku (traktor, vlečku, štěpkovač a nakladač).

Na rozpočty obcí je v dnešní době stále větší požadavek. Na jedné straně je to snižování daňových příjmů, na straně druhé zvyšování provozních nákladů obce. I přes tyto potíže zastupitelstvo schválilo příspěvky nad rámec rozpočtových výdajů. Jedná se o příspěvek na opravu elektroinstalace pro Myslivecké sdružení Starý Poddvorov ve výši 50 tis. Kč a příspěvek pro Římskokatolickou farnost Čejkovice, na opravu kostela sv. Martina ve Starém Poddvorově, ve výši 130 tis. Kč. Dalšími drobnými příspěvky podporujeme činnosti malých neziskových organizací.

Letošní rok jsme se rozhodli věnovat opravám. V nejbližší době bude opravena vozovka v Nové ulici, plot v areálu mateřské školy a střecha budovy obecního úřadu.

Nemalé finanční prostředky jsou vynakládány na opravu a údržbu čistírny odpadních vod. V současné době je to výměna provzdušňovacích elementů v hodnotě 250 tis. Kč. Bez této opravy by čistírna nemohla dobře fungovat.

Do budoucna nás čeká administrativní řešení snížení ekvivalentu obyvatel čistírny. V případě, že by se nepodařilo snížit tento ekvivalent, budeme muset řešit odlučovač fosforu na ČOV. Náklady na tuto úpravu by představovaly investici 300 tis. Kč.

V řešení je taky protipovodňové opatření v trati Světlé, kde již bylo vydáno územní rozhodnutí a bude požádáno o vodoprávní povolení a splníme tak povinnost doplnit k žádosti o dotaci tyto dokumenty.

V měsíci červnu jsme podali žádost o dotaci z rozpočtu Jihomoravského kraje na podporu pro rodinné politiky na úrovni obcí. V rámci tohoto projektu předpokládáme uspořádat den rodin. Do této akce by se měly zapojit celé rodiny od dětí až po prarodiče. V rámci projektu plánujeme uspořádat dvě přednášky, jednu pro seniory na vybrané téma, druhou pro rodiče o aktuálních problémech při výchově dětí.

Přeji Vám příjemné léto, příjemnou dovolenou a našim dětem a školákům přeji hezké prázdniny.

*Drahoslava Veselská
starostka obce*

Naši obec navštívili a pomoc nabídli místopředseda senátu Parlamentu ČR Ing. Zdeněk Škromach a Mgr. Jiří Janda radní Jihomoravského kraje.

S e t k á n í pod rozhlednou

21. května se opět pod rozhlednou rozléhaly zvuky dechové hudby. To se již podruhé setkaly dvě obce - Starý a Nový Poddvorov - na sousedském posezení. Nepříznivé počasí, neustálé hromy a blesky, mnoho obyvatel odradilo, ale ti, kteří se akce zúčastnili, byli spokojeni.

PRVNÍ OBECNÍ PLES

Pod hlubokým dojmem setkání s občany na oslavu Nového roku se zastupitelstvo obce rozhodlo uspořádat obecní ples. Proč ne? Byla dlouhá plesová sezóna a Lanžhotčanka nám nabídla nejen 50% slevu, ale i vystoupení skupiny Flash Band. O dary do tomboly jsme požádali všechny firmy, které pro obec v minulosti pracovaly nebo mají sídlo ve Starém Poddvorově či v blízkém okolí. Velmi nás překvapilo, jak vstřícné firmy byly. Jejich dary vytvořily bohatou tombolu. Obec věnovala nejhodnotnější dar - televizi. O předtančení se postarali žáci naší základní školy a skupina tanečnic z Čejkovic, které přivedla Tereška Sasinková. Celý večer byl

prodchnut výbornou atmosférou přátelství a porozumění. Byli jsme veselí a rozjaření nejen z alkoholu, ale i z dobré pohody. Významnými hosty této naší akce byla delegace ze spřátelené obce Smolinské ze Slovenska, pan starosta s chotí a ředitelka školy s manželem.

Kdo se zúčastnil, určitě nelitoval. Vždyť obec na tuto akci nedoplatila, jak někteří prorokovali, naopak ještě měla zisk 3 000,- Kč. A ti, kteří nám letos nevěřili, nás příště jistě podpoří a naše kulturní akce navštíví.

místostarostka

Setkání Charty obcí Evropské Unie – CASHEL 2011 - IRSKO

Dle legendy se ďábel svými mohutnými kusadly zakousl do skalisté hory. Kámen pod tlakem jeho čelistí pukal jako skořápka. Jedním mocným trhnutím vyrval z hory obrovský kus skály. Pozvedl tlamu k nebesům, napřímil se a rozevřel blanitá křídla. Mocně se jimi rozmáchl. Proud vzduchu rozvířil množství prachu, jenž v mžiku zastínil krvavě rudé, zapadající slunce. Jeho obrovské, téměř dračí tělo se s mírným pohupováním vzneslo prachem nasyceným ovzduším. Několik mohutných máchnutí a bestie zamířila k obzoru. Po několika mílích těžkopádného, houpavého letu spatřil ďábel na travnaté zelené pláni člověka. „Co tu dělá ten lidský červ“, prolítlo mu hlavou a zamířil tím směrem.

Ten člověk na pláni byl sv. Patrik, největší z Irských světců. Právě pozvedával velký dřevěný kříž. Přišel na toto místo před několika dny a při prvním východu slunce se mu zde natolik zalíbilo, že se rozhodl založit zde klášter. Jakmile to ďábel spatřil, zarazil se. Jeho mohutné tělo zůstalo houpavě viset ve vzduchu. Na jeho tváři se objevil zmateně nechápavý výraz. S otevřenou tlamou nevěřícně zíral na Patrikovo počínání, až se skalní útvar v jeho tlamě uvolnil a padal k zemi. Pomalu mu začalo docházet, čeho je právě svědkem. Patrik vztyčil kříž. Stín kříže se rozprostřel po celé pláni. Jakmile ho ďábel spatřil, zprudka se otočil a krátkými rázovitými pohyby křídel prchal k obzoru. Dopadající kameny mocně otlásly zemí. Po několika minutách se vše uklidnilo, prach klesl k zemi a sv. Patrik si jako první prohlížel novou horu.

Tak nějak zní legenda o založení Rock of Cashel.

Městečko Cashel, které pořádalo letošní setkání členů Charty obcí Evropské unie, se nachází v jižní části Irska, v hrabství Tipperary. Za jediný den tady můžete shlédnout téměř kompletní Irskou středověkou architekturu. Na jednom místě se zde totiž nachází věž z 11. století, románský kostel, monumentální katedrála, věžový hrad, zříceniny dvou klášterů apod.

Naše delegace ve složení Drahoslava Veselská, Miroslava Hajdová, Jana Mikulicová, František Strýček, Jiří Hlaváč, Michaela Kuchyňková, Jitka Šupová, Markéta Gertnerová, Michaela Pavková a Tomáš Kuchař, po celodenním cestování dorazila na ono místo.

Program setkání se držel osvědčeného scénáře – společná ekumenická slavnost v kostele, průvod vlajek, oficiální projevy, semináře, konference, ale i oblíbený kulturní večer, koncerty, výlety po okolí, návštěva zápasu irského národního a zároveň nejob-

z jednoho stonku. Od těch dob je lístek jetele neoficiálním znakem Irska.

Tomáš Kuchař

(Citace z článku – Cestovatel.cz - Přemysl Polášek – Rock of Cashel - 7. 2. 2007)

Barvy Irska

Barvy, ze kterých se skládá vlajka Irska, vypovídají o mých dojmech z této země.

Zelená barva je barva přírody, která nás všude obklopovala. Při cestě autobusem z letiště v Dublinu jsme mohli obdivovat irskou krajinu, v níž se zelenaly louky a pastviny plné ovcí, krav a koní. Krajíně chybělo to, co známe u nás, vysazenými plodinami barevně rozčleněné plochy půdy. Pole jsem tam zahlédla snad jen jedno.

Bílá barva mi zase připomíná mraky, které jsou v Irsku pořád na obloze. Po většinu roku z nich prší, ale nám počasí opravdu přálo. Z oblohy se sice mraky neztratily, ale ani jednou z nich nezapršelo a dokonce dovolily, aby se nám ukázalo slunce, které nás po celou dobu setkání doprovázelo. I když bylo ve stínu jen necelých dvacet stupňů, tak spousta obyvatel, tedy spíše obyvatelek, se rychle obléklo do letních šatů, ve kterých by mně osobně bylo určitě zima. Počasí se na setkání opravdu vydařilo.

líbenějšího sportu – hurlingu (nejrychlejšího sportu, který se hraje na trávě) a ještě mnoho dalšího.

Náplní setkání starostů byla příprava projektu na roky 2013-2014, volba druhého viceprezidenta, projednávání jednotlivých kandidatur na pořádání jak velkých, tak i malých setkání, ekonomické informace a nakonec i představení nových webových stránek a prezentace lotyšského městečka Kandava, jako hostitele hlavního setkání v následujícím roce.

Přes všechnu tu krásu celé země ale považuji za nejvýznamnější setkání s našimi hostitelskými rodinami, a také s dalšími přáteli pocházejících z různých koutů Evropy. Mnozí jsme se znali z dřívějších setkání, mnoho dalších přátelství se zrodilo během pestrého programu celého setkání. Tak jako se velmi povedlo setkání u nás na Starém Poddvorově před dvěma lety a minulý rok v polském Strzyżowě, tak se i tady při loučení s lidmi, tvořící jednu velkou „Evropskou“ rodinu, zaleskla v oku nejedna slza.

A na závěr dovolte ještě jeden příběh, ten o irském trojlístku. Právě zde totiž dle legendy utrlh svatý Patrik lístek jetele, aby na něm

demonstroval princip svaté trojice - boha Otce, Syna a Ducha svatého, jako tří osob vycházejících

Bílá barva mi připomíná ještě jednu věc, která sice není tak čistě bílá jako na vlajce, ale i tak. Je to pěna na pivo. Pítí piva určitě patří k Irsku a většina našich delegátů alespoň jednou tento pěnivý mok ochutnala.

Oranžovou barvu mám také spojenou s jedním nápojem, který mně v Irsku doslova učaroval. Je to Cider – kvašený nápoj z jablčného nebo hruškového moštu.

K dalším zážitků mi už barvy na vlajce chybí.

Dlouho budu vzpomínat na velkou ochotu místních lidí, když jsem potřebovala ošetřit hned po příjezdu opuchlou a bolavou nohu.

Milé vzpomínky mi zůstanou i na naši hostitelskou rodinu. Celé dny se o nás starala příjemná, mladá a velice sympatická Louisa. Jelikož jsme nebydleli přímo v městečku Cashel, tak nás všude musela vozit, a když jsme potřebovali zase vyzvednout, tak stačilo napsat zprávu a byla tam, kde jsme potřebovali.

Jsem velice ráda, že jsem se mohla zúčastnit tohoto setkání. Irsko patří mezi země, které si přeji ještě navštívit. Škoda, že to setkání trvá jen tak krátce a loučení je i po těch několika dnech velmi smutné.

Markéta Gertnerová

Z KRONIKY OBCE

Rok 1980

Činnost MNV a akce „Z“

Začátkem tohoto roku zavádí MNV ve spolupráci s OPS Hodonín novou, velmi potřebnou službu našim občanům. Je to sběr a odvoz domovních odpadů. V průběhu měsíce ledna byly s občany sepsány smlouvy a vydány popelnice. Od února by sběr

a odvoz odpadků měl pravidelně probíhat. U občanů naší obce je o tuto službu velký zájem, protože ukládání odpadků se v naší obci stává vážným problémem. Také by měl tento způsob odvozu odpadků přispět k ozdravení a očištění blízkého okolí naší obce. Někteří občané totiž vysypávají popel

a jiné věci v místech různých, více či méně vhodných, a tím ke zkrášlení okolí naší obce rozhodně nepřispějí.

V únoru a březnu byla provedena v obci další, velmi potřebná akce. Byl nainstalován ještě jeden transformátor pro zlepšení napěťových podmínek v elektrické síti. Transformátor je umístěn za domem rodiny Piškulových, který byl v této souvislosti zdemolován. Tímto opatřením se elektrická síť v obci rozdělila na dva okruhy. Nyní okruh zapojený na starý transformátor končí u studny zvané „Praha“ v soumezí zahrad Františka Uhrovice č. 157 a Ignáce Prygla. Zbytek obce je napojen na nové trafo. Tato úprava byla velmi nutná z toho důvodu, že elektrické napětí v obci bylo v posledních letech soustavně pod normálem a tím velmi trpěly elektrické spotřebiče. V koncových částech obce byla situace ještě horší. V této souvislosti bylo též zbudováno výbojkové osvětlení obce.

Rekonstrukce elektrické sítě v délce 600 m a instalace nového trafo si vyžádala 340 000,- Kčs. Rekonstrukce veřejného osvětlení stála 87 000,- Kčs. Dále bylo pokračováno ve výstavbě komunikace ve Starém Poddvorově, úsek „Čekačka“, která byla dokončena. V průběhu roku byla vytvořena hodnota 255 000,- Kč, celková hodnota úseku činí 743 000,- Kč. Taktéž bylo pokračováno ve výstavbě kanalizační stoky B. Finanční náklady na tuto akci činily 44 000,- Kčs, hodnota díla činí 110 000,- Kčs.

V Novém Poddvorově bylo pokračováno ve výstavbě kanalizační větve 1, finanční náklady činily 62 000 Kčs, celková hodnota díla činí 230 000,- Kčs. Pro větev 2 byl zakoupen cement v hodnotě 6 000,- Kčs.

V průběhu roku bylo v budově MNV zřízeno ústřední vytápění a v úředních místnostech

pořízen nový nábytek: obojí v celkové hodnotě 41 000,- Kčs.

V letošním roce došlo také ke změně v aparátu MNV. Jako referentka zde nastoupila Marie Bůšková.

V poslední době se velmi negativně projevuje nedostatek a úsporná opatření ve spotřebě pohonných hmot. Národní výbor má velmi ztíženou situaci v zajišťování těžké techniky, což se také záporně projevuje ve výstavbě akcí „Z“.

Kultura

V zimním období byly uspořádány 3 plesy. Rodičovský, zahrádkářský a maškarní, který uspořádala TJ Družstevník. 23. března byla uspořádána místní přehlídka vín, kterou uspořádali místní zahrádkáři.

12. dubna bylo v našem kulturním domě v rámci oslav 35. výročí osvobození naší obce Sovětskou armádou uspořádáno vystoupení dětského národopisného souboru „Podlužánek“ z Prušánek. Soubor pod vedením manželů Čechových předvedl velmi hodnotný pořad, kterým byli přítomní občané nadšeni.

V červnu bylo tradiční setkání padesátníků naší obce, které se konalo pod patronací Čs. svazu žen.

Hody pořádali jako každoročně TJ Družstevník a stárci. Štěpánskou zábavu pořádali také tradičně myslivci jako poslední leč.

Socialistický svaz mládeže uspořádal v průběhu roku několik diskoték, o které byl mezi mládeží velký zájem.

Místní kino už pomalu začíná být v okolí výjimkou. Jen málo obcí stejné kategorie, jako je naše, má v provozu kino. Za tuto skutečnost je potřeba v první řadě poděkovat vedoucímu kina Františku Řezáčovi, který toto kulturní zařízení /i proti tvrdé konkurenci televize/ stále udržuje života-

schopné. V neposlední řadě je třeba ocenit i snahu MNV a vzácné pochopení pro potřeby a udržení tohoto zařízení.

Místní knihovna má i letos tradičně dobrou úroveň, návštěvníci jsou hlavně z řad školní mládeže. Knižní fond je průběžně doplňován.

Sbor pro občanské záležitosti při MNV organizuje vítání občánků do života, a to ve spolupráci s Čs. svazem žen, zlaté svatby občanů obce, veřejné blahopřání jubilujícím občanům prostřednictvím místního rozhlasu. Dále jsou pořádány akce jako pionýrský slib, předávání občanských průkazů, uvítání padesátníků apod.

Škola

V místní škole jsou v provozu 3 třídy a to: 1., 2. a 3. ročník, zbývající ročníky chodí do Čejkovic. Ve funkci ředitelky základní školy působil v zástupu za dosavadní ředitelku Dvořákovou (rozenou Bystrickou, v průběhu roku se provdala), která měla mateřskou dovolenou, učitelka Nováková. Další členky učitelského sboru byly učitelky Hollanová a Příkazská. Stav žáků v jednotlivých třídách: 1. ročník – 16 žáků, 2. ročník – 21 žáků, 3. ročník – 15 žáků.

Žáci všech ročníků z Nového Poddvorova chodí do Čejkovic.

Ve funkci ředitelky mateřské školy působí opět Zvonimíra Kubičková, učitelky jsou: Vadúrová, Blažejová, provdaná Otáhalová, Štěpánková, Blažková.

Stav žáků v jednotlivých třídách: 1. třída – 27 žáků a 2. třída – 35 žáků.

Život v obci

Letos si naše obec připomíná 35 let mírového života. I když je to poměrně dlouhá doba a mladší generace si už válečné hrůzy nepamatuje, neměli bychom na 14. dubna 1945 zapomenat. Navždy nám zůstane vzpomínka

na to sobotní odpoledne, když jsme vylézali ze sklepů po několikadenním ukrytí a vítali první vojáky Rudé armády. I když o naši obec těžké boje nebyly, přesto nelze zapomenout na těch pět prostých dřevěných náhrobků s pětícípými hvězdami, které byly několik měsíců ve školní zahradě.

35 mírových let změnilo naši obec k nepoznání a neškodí ohlédnout se zpět a připomenout si, co všechno se za tu dobu v našich obcích vybuďovalo a změnilo. Alespoň to nejlavnější. Ve Starém Poddvorově to bylo vybudování ústředny, dokončení elektrifikace, založení JZD, výstavba požární zbrojnice, přizemí pošty a lékařské stanice, nová prodejna Jednoty – potraviny, kulturní dům, generální oprava školy, stavba mateřské školy a mnoho dalších akcí, které přispívají ke spokojenějšímu životu našich občanů.

V Novém Poddvorově byl zbudován hřbitov, zřízen telefon, založeno JZD, postaven kulturní dům, adaptací školy zřízena nová prodejna potravin a pohostinství.

Mnoho se v našich obcích změnilo, mnoho ještě zbývá vybudovat. Volební programy ve svých náplních směřují ke splnění potřeb a přání našich občanů a bude-li zajištěn tolik potřebný klid a mír a ostatní podmínky, pak se tyto plány jistě změní ve skutečnost.

Pokračování příště

Jak se měnil život v naší obci v průběhu půl století

V průběhu času se naše obec měnila jak vzhledově tak i životem občanů. Mladá a nejmladší generace nemá téměř žádnou představu, jak se žilo v obci po 2. světové válce a následujících letech. Proto bych rád seznámil alespoň v kostce mladé občany s životem v naší obci před desetiletími, protože některé skutečnosti i mnohé, tehdy běžné výrazy a názvy, nenávratně zanikly.

Naše obec byla od svého založení zemědělská. Práce v zemědělství byla vždy namáhavá, protože nebyla žádná mechanizace, pole se obdělávala ručním nářadím, potahové práce obstarávaly krávy, větší rolníci měli koně. Krávy na tom byly podstatně hůř, protože měly menší sílu a kromě práce ještě musely dojít mléko a každoročně přivádět na svět telata. Teprve v posledních desetiletích nastoupila mechanizace a namáhavá práce většinou zmizela.

Zemědělské hospodářství to byl kolotoč práce od rána do večera. Brzo ráno nakrmit dobytek a připravit se na pracovní činnost. To byla záležitost hospodářů. Hospodyně musely udělat ranní úklid, navařit snidani, vypravit děti do školy, udělat

mnoho dalších prací a pak jít na pole. V poledne po návratu z pole rychle uvařit oběd, hospodář se postaral o dobytek a odpoledne se šlo opět na pole. A protože v hospodářství byla potřebná každá ruka, musely pomáhat i děti. Vesnické děti se většinou uměly postavit ke každé domácí práci: jak chlapi, tak i děvčata. Než začala socializace vesnice, nebylo nic neobvyklého vidět na poli orat s kravami patnáctiletého kluka, někdy i mladšího, nebo se ohánět s kosou. Je nutno přiznat, že chod domácnosti byl záležitostí žen a nejen to. Kromě toho ženy chodily na trávu pro domácí zvířata, kterou žaly srpem a v travnici na zádech odnesly domů, a to i z větší vzdálenosti. Dále také chodily do lesa na dřevo. Hákem

ulamovaly suchary, tj. suché větve ze stromů, tyto svázaly do dlouhé otepi a na zádech odnesly domů. Jednalo se hlavně o ženy z malých hospodářství. Aby si žena ve všední den vyjela s dítětem na procházku, jako je tomu dnes, bylo nemyslitelné!

Když začaly jarní práce, ožila obec hukotem vozů po obecní silnici z tzv. „kočičích hlav“ a pobízením tažného dobytka bičem. Stejně tak ožila i pole, která byla nutno upravit, připravit na setí i sadbu. I tam bylo slyšet pobízení dobytka, někdy i výrazy, které se nedají publikovat, když tvrdohlavá zvířata nechtěla poslouchat. Hospodáři se snažili jarní práce včas dokončit, aby je nezaskočilo počasí.

Pravý shon nastal při sklizňových pracích. Nejdříve začalo zrát ovoce a některá

zelenina. V našem katastru bylo množství ovocných stromů, které se pravidelně sklízely. A ovoce tvořilo nezanedbatelnou část rodinných příjmů. Dá se říci, že co bylo vyprodukováno, všechno se zpeněžilo a zpracovalo. Zpracovatelský průmysl stačil vše zpracovat. Na sklizeň ovoce byly v domácnostech žebře různé délký, protože stromy se na polích pěstovaly na vysokých kmenech. Trhání ovoce se zúčastnila celá rodina, včetně odrostlých dětí, protože hrozilo přezrání.

Nejvíce pilno bylo při žních. Úspěšné žně byly limitovány počasím, a tak pole se zralým obilím se hemžila občany všech věkových kategorií včetně dětí. Žně se dělaly tradičním způsobem tak, že sekáč obilí sekl, odebráčka – většinou žena, posečené obilí odebrala a takto odebrané obilí se pokládalo na připravené úvazky a vázaly se snopy. Jako úvazky se používaly tzv. háčky, které se vytvořily jednoduchým spletením stébel posečeného obilí. U ječmene se používaly předem připravená pevně spletená „obríska“, která se při vázání snopů utahovala „knutlem“, což byla asi půl metru dlouhá zašpičatělá dřevěná páka. Pak se snopy poskládaly do „panáků“, jinak mandelů. A pak svézt rychle pod střechu. Větší rolníci i v naší obci

si pořídili už i stroje na sklizeň obilí např. sekačku – „hrstovačku“, která posečené obilí shrnula do hrstí, aby se pak svázaly. Sekačku tahali koně. Objevil se i první samovaz. Později se snopy začaly vázat do motouzů.

Obilí svezené do stodol se mlátilo. V obci bylo několik majitelů mlátiček, kteří za úplatu občanům obilí mlátili. Mlátičky byly od nejrůznějších výrobců. Namátkou to byly firmy: Ježek Blansko, Bratři Paříkové Napajedla, Bratři Galusové Poštorná aj. Mlátičky se převážely do jednotlivých domů i tlačení, když to nebylo daleko. Pohon stroje byl elektromotorem a plochým řemenem. V každém domě nebýval třířezový proud, tak se natáhly kabely z domu, kde tento proud byl. Většinou bylo nutno kabely nastavovat, a protože zástřešy a vidlice kabelů byly buď rozbité nebo vůbec chyběly, byly tyto kabely nastavovány takovým způsobem, že by dnešního revizního technika ranila mrtvice.

K obsluze mlátičky bylo potřeba několika lidí, pomáhali si navzájem příbuzní i sousedé. Samozřejmě i odrostlejší školáci, kteří přibližovali snopy, ti vespělejší na stole mlátičky rozvazovali snopy. Pro menší děti byly mlaty zdrojem zábavy. Obec byla plná hluku a slámy.

Po žních přišla sklizeň brambor, které se vykopávaly motykami, větší rolníci už měli vyorávače. Pak ještě přišlo vinobraní a sklizeň podzemního ovoce a nakonec podzimní práce.

Z výše napsaného je vidět, že život na vesnici nebyl lehký a byla to tvrdá práce po celý rok.

Přišla pak éra zakládání zemědělských družstev. Po nijak slavných začátcích a poscelení pozemků se začala objevovat první mechanizace. Objevily se traktory, postupem doby stále silnější více radliční pluhy a další stroje a ruční práce začala mizet až na jednocení řepy, které se nedalo zmechanizovat. Objevily se různé sklizecí stroje, zejména kombajny, správněji žací mlátičky, nejdříve ŽM naší výroby, pak ruské SK-4, pak tehdejší NDR začala dodávat E-512 a E-516. Nástupem kombajnů zanikly mlátičky, obilí ze záhumenek si občané sklídili ještě tradičním způsobem a svezli domů, ale kombajn přijel před dům a během krátké doby měl občan vymláčeno. Později už kombajny zajížděly přímo na pole a obilí sklídily přímo. Tady však vznikl problém. Občané z obavy před počasím chtěli mít zrno co nejdříve pod střechou a tak se snažili kombajn přivolat na

svou záhumenku. Zemědělské družstvo zase uvolňovalo kombajny nerado kvůli vlastním potřebám a tak občané chodili čekat na kombajn i několik dní. Když konečně kombajn přijel, začaly hádky a křik, občané se navzájem hádali. Trvalo nějakou dobu, než se občané uklidnili.

Toto dnes patří minulosti, občané už od záhumenek upouštějí, když jsou žně, tak už o tom obec pomalu ani neví. Občané se věnují vinařeni, někteří i ve velkém, zeleninu a ovoce pěstují jen pro vlastní potřebu.

Dnešní život na vesnici se s minulostí nedá srovnat. Velká část dřiny zmizela díky vybavenosti domácností. Zahradkáři a malopěstitelé mají, místo kdysi na koleně dělaných traktůrků, mechanizační prostředky tovární výroby. Zatímco dříve školáci a mládež museli pomáhat v hospodářství a domácnostech, dnes se většinou věnují svým zálibám, počítačům a internetu. Dříve se občané navzájem více potřebovali, vypomáhali si při nárazových pracích, a tím pádem byla větší soudržnost. Dnes jsou rodiny víceméně soběstačné a necítí potřebu nějaké sousedské vazby. Bohužel toto platí často i mezi příbuznými.

*František Uhrovič
kronikář*

SVATÝ MARTIN PATRON NAŠÍ OBCE

Kult svatého Martina má dlouhou tradici. Světec patří k jednomu z nejdéle uctívaných svatých na sever od Alp. Je také zakladatelem poustevnického života a mnišství na starém kontinentě. O oblíbenosti tohoto světce svědčí nejen četnost jeho jména i v dnešní době, ale také fakt, že jenom ve Francii je známo více než čtyři tisíce vesnic a měst nesoucích jeho jméno.

Ve Starém Poddvorově je svatému Martinovi zasvěcena kaplička a kostel, vysvěcený teprve v roce 1994. Tento světec byl však v obci uctíván našimi předky jistě již dávno. Doklady svatomartinského kultu však máme až z devatenáctého století, kdy byla sv. Martinu zasvěcena kaplička. V literatuře se uvádí, že světec je vyobrazen na starším ze dvou zvonů v naší zvonici. Bohužel tomu tak není. Zvon z roku 1771 je však ozdoben reliéfem svatého Izidora a Jakuba Staršího. Navíc zvon byl do naší zvonice umístěn druhotně, doposud se nepodařilo zjistit odkud.

Na jedinečné postavení tohoto světce ukazuje také jeho znázornění na podstavci sochy svatého Jana

Nepomuckého, která byla vytvořena někdy v první polovině 19. století. Není překvapující, že svatý Martin byl oblíbeným světce našich předků, vždyť byl ochránce chudých, byl patronem vinařství a jiných řemesel a jeho svátek patřil k jednomu z nejvýznamnějších dnů roku obyvatel venkova. Nejprve si však řekněme, kým vlastně svatý Martin byl.

Svatý Martin z Tours se narodil okolo roku 316 na území Panonie, dnešního Maďarska. Stejně jako jeho otec se stal i Martin římským vojákem. A právě ve vojen-

ské službě, když pobýval ve francouzském městě Amiens, prožil snad nejnámější příběh svého života. Podle legendy projížděl Martin městem, když u jedné z bran spatřil nahého žebráka, který jej poprosil o almužnu. Voják s sebou žádné peníze ani jídlo neměl, proto se rozhodl darovat chudákovi alespoň polovinu svého pláště, aby se mohl zahřát. Z tohoto kusu pláště se pak stala nejvácnější francouzská relikvie, která byla brávána na každé válečné tažení. Ještě té noci, kdy se Martin o svůj plášť rozdělil, se mu zjevil Kristus se zástupem andělů, kterým řekl: „Tímto pláštěm mě oděl Martin, který je teprve na cestě ke křtu!“ V této větě můžeme spatřovat jasný odkaz na citát z bible: „Cokoliv jste učinili jednomu z mých nejmenších, jako byste učinili mně samému.“ /Mt 25,40/ Pro mladého vojáka byl tento okamžik velmi důležitý, vystoupil z armády, protože si nedokázal spojit život vojáka a křesťana, nechal se pokřtít a stal se poustevníkem na jednom malém ostrově u Itálie. Když se po deseti letech vrátil do Francie, dál žil osamělým životem poustevníka nedaleko francouzského města Poitiers. Už tenkrát byl považován za moudrého muže svatě pověsti, a proto není divu, že

byl kolem roku 371 zvolen za biskupa v Tours. O tomto okamžiku se traduje legenda, že pokorný a skromný Martin se nechtěl stát váženým církevním činitelem, a tak se před věřícími, kteří pro něj přišli, aby ho uvedli na biskupský stolec, ukryl do chléva mezi husy. Poslové už chtěli odejít, když husy začaly hlasitě kejšat, a tím prozradily mužovu skrýš. Snad odtud pochází tradiční spojení Martina a hus. O něco méně pravděpodobná, ale o to víc půvabná je legenda o husách, které měly rušit svým kejháním biskupovo kázání, ten jim za trest určil, aby v den jeho památky pykaly za svoje provinění na pekáči.

Světec zastával úřad biskupa v již zmíněném městě dlouhých třicet let. Proslul jako obětavý a dobrotivý člověk, který se staral o chudé a je mu připisováno i zázrač-

né vzkříšení mrtvého dítěte. Dne 8. listopadu roku 397 zemřel při jedné ze svých cest a jeho pohřeb se konal následně 11. listopadu. Ten den je také na celém světě slaven jeho svátek. Téměř okamžitě po jeho smrti bylo napsáno několik jeho životopisů a biskup Martin se stal jedním z nejvýznamnějších světců západního křesťanství.

Nejčastěji se Martin znázorňuje jako voják (někdy v husarském kroji) na koni, který svým mečem púli plášť a podává jej žebrákovi. Někdy se zobrazuje moment ze světceho života, kdy se mu zjevuje v noci Kristus v zástupu andělů, nebo okamžik kdy voják opouští armádu. Jen zřídka kdy můžeme vidět Martina jako biskupa, ať už křísí mrtvé dítě nebo jako biskup koná zázraky.

Jak bylo již napsáno, těší se svatý Martin velké úctě zvlá-

tě na českém a moravském venkově. A není divu, vždyť právě martinův svátek patří k významným událostem roku na venkově. Čeledi v tento den končily sjednaná služba, dostávala mzdu a hledala nového hospodáře, případně o rok prodlužovala dohodu. V tento den se také uzavíraly smlouvy mezi obcí a obecním pastýřem, ovčákem, ponocným nebo také učitelem. Konávaly se dobytčí či výroční trhy. Na mnoha místech se konaly poutě (u nás v obci donedávna také), neboť sv. Martin byl patronem koní. Hojně se pořádala martinůvská posvícení. Toho dne se hodně slavilo a existují hojně záznamy o rozpustilostech, ba i výtržnostech, prováděných "martinky" – čeledí. Tradici zvláště ve vinařských oblastech dnes opět velmi oblíbenou je otevírání láhví nového - martinského vína, neboť Martin je také patronem vinařů.

Dokonce i slavnostní večere o tomto svátku, kdy se jedla husa, měla své zvyky a pravidla. Nejnižší pohůnek dostával z husy křídlo, aby prý při práci lital, vyšší sluha stehno, hospodář sám si nechával zbytek. Kůže z husích nohou se dávala do střevíců pod nohy, aby se nepotily, nebo mezi prsty, aby nerostla kuří oka. K svátku svatého Martina kromě pečené husy,

patří také tzv. svatomartinové podkovy nebo rohlíčky. Podle legendy projížděl světec naším, častými válkami zchudlým krajem, kde lidé neměli zhusta co jíst a jako zázrakem všude tam, kde se země dotkla kopyta koně svatého Martina, místo otisku podkovy objevilo se sladké pečivo. Dodnes se proto v některých krajích pečou sladké rohlíčky z kynutého těsta, plněné mákem.

Nejnámější je však spojení svátku svatého Martina se změnami počasí. A není divu, vždyť právě to ovlivňuje život lidí na venkově nejvíce. Proto se i k svátku našeho světce váže několik pořekadel a pranostik. Na svatého

Martina, bývá dobrá peřina. Na svatého Martina kouřívá se z komína. Martinův led, bude vodou hned. Jižní vítr na Martina, bude mírná zima. Svatý Martin přijel na bílém koni. Všechny tyto pranostiky odkazují na fakt, že právě v období svátku svatého Martina dochází k největším teplotním rozdílům a objevuje se první sníh.

Na závěr lze říct, že naši předkové nevybírali svého patrona náhodně, ale naopak opravdu svědomitě. Vždyť svatý Martin je patronem nejen vinařů, vojáků, koní a hus, ale i kovářů, tkalců, mlynářů, pastýřů, chudých a žebráků. Především však pro svůj nejnámější čin je Martin zván hlavně jako patron krejčích a všech, kteří se starají o oděv pro své bližní, i když sami toho nemají mnoho.

Blahoslav Uhrovič

Použité reprodukce: Svatý Martin se žebrákem, EL Greco, National Gallery of Art, Washington

Sen svatého Martina, Simone Martini, bazilika sv. Františka z Assisi, Assisi

Svatý Martin, Karel Škréta, Národní galerie, Praha

Svatý Martin se dělí o svůj plášť se žebrákem, podstavec sochy sv. Jana Nepomuckého, Starý Poddvorov

O POHÁR OBCE STARÝ PODOVDOROV

Činnost Mysliveckého sdružení Starý Poddvorov je bohatá. Jeho členové se práce nebojí, provádí nejen opravu svého zařízení, ale také organizují mnoho soutěží a akcí okresního významu.

14. května proběhl na myslivně jarní svod psů, jehož cílem bylo provedení součtu loveckých psů v regionu a posouzení tělesných kvalit jedinců velkých i malých plemen. Celkem bylo posuzováno 97 psů.

18. června proběhly zkoušky bezkontaktního norování. Každý posuzovaný pes musel prokázat ochotu, vytrvalost a hlasitost v umělé noře při styku s liškou oddělenou přepážkou. Soutěže se zúčastnilo 10 psů. Vítězné první místo si odnesl náš spoluobčan Josef Treflík se svou fenou Vandou z Borové Dolinky plemene welsh terier. Soutěž pořádalo naše sdružení pod patronací Okresního mysliveckého svazu v Hodoníně.

Již tradiční soutěž ve střelbě na asfaltové terče pod názvem o Pohár obce Starý Poddvorov proběhla 6. července. V soutěži se utkalo 44 střelců ve 4 disciplínách:

- americký trap – střelba na 25 terčů
- skeet – 25 terčů
- vysoká věž – 25 terčů
- parcours – 25 terčů

Výsledky:

Kategorie žen:

1. místo - Olšanská Eva – 55 terčů
2. místo - Olšanská Marie – 53 terčů
3. místo - Vítková Iva – 50 terčů

Kategorie mužů:

1. místo - Chylik Luboš – 93 terčů
2. místo - Kováč Petr – 92 terčů
3. místo - Vranka Petr – 92 terčů

V letošním roce jsme se rozhodli pro rozsáhlou rekonstrukci myslivny. Provádíme výměnu stropů, zateplení a novou elektroinstalaci. Finanční prostředky jsme získali: 50 000,- Kč od obce a 30 000,- Kč z individuálních dotací z rozpočtu Jihomoravského kraje, ostatní náklady si hradíme z vlastních prostředků.

Čtěl bych poděkovat všem členům našeho sdružení za podporu a pomoc.

Pavel Dostál, předseda

Okresní soutěž O Zlatou srnčí trofej – Starý Poddvorov byl nejuspěšnější

Okresní kolo soutěže „O Zlatou srnčí trofej“ pořádá Okresní myslivecký spolek v Hodoníně již dlouhou řadu let. Tentokrát bylo vybráno místo konání v krásném prostředí Horňacka, v mysliveckém zařízení v Kuželově. Ani v letošním ročníku soutěže se děti z Poddvorova nenechaly zahanbit a soutěže se účastnily v hojném počtu. Neodradilo je ani datum konání – pátek 13.5.2011 a fandovství pro hokej (ČR zrovna hrála se Švédy o postup v MS).

Děti soutěžily ve dvou věkových kategoriích, a to mladší od třetí do páté třídy a starší od šesté do deváté třídy. Soutěž se konala v neměnné podobě – tj. nejprve test mysliveckých znalostí se

zvolením správné odpovědi ze tří možných, a pak přírodní stezka se stanovišti pro zdravotovědu, poznávání parohů, letorostů, zoologické preparáty zvířete, myslivecké mluvy, kynologie, listy lesních dřevin a keřů, stopy zvířete, hod na cíl, odhad vzdálenosti, potřeby myslivce. Mimo to po trase musely hledat další z určených úkolů, skládat z jednotlivých slov myslivecké pořekadlo. Všechny hnala vpřed touha umístit se co nejlépe a zúčastnit se i druhé soutěže – Okresního kola ve střelbě ze vzduchovky.

V kategorii A – mladší žáci nás mile překvapily naše dvě adeptky, které zúročily svou účast na minulých ročnících soutěže, kdy se

mohly účastnit pouze jako příprava. První místo získala Petra Bílková, druhé místo Kateřina Bohūnová, která taktéž bodovala ve střelbě ze vzduchovky a získala stříbrnou medaili.

V kategorii B – starší žáci bylo poznat oproti roku minulému, že naši chlapci postoupili do vyšší a náročnější kategorie - nejlépe se umístil Pavel Dostál na bramborovém čtvrtém místě. O to lépe dopadla soutěž ve střelbě ze vzduchovky. První místo patřilo taktéž Poddvorovu, a to díky Adamu Horňákovi a jeho skvělé střelecké mušce. Třetí místo ve střelbě získal Pavel Dostál.

Petra Bílková

NA BESEDĚ...

Letos jsme si na naši již „tradiční besedu“ pozvali spoluobčana Pavla Jurkoviče, který má velmi zajímavého koníčka – renovování starých motocyklů. Zeptali jsme se ho za Vás na pár otázek:

Pavle, co Tě inspirovalo k takovému koníčku?

O veterány jsem se začal zajímat až po návštěvě „ECCE HOMO“ ve Šternberku v roce 1997. Inspirovalo mě to k pořízení starých motocyklů, které jsem začal opravovat a tím vlastně vytvářet svou soukromou sbírku. Baví mě hlavně přetvářet „ze starého - nové“.

Co všechno máš ve své sbírce?

V mé sbírce se zatím nachází 13 motorek: Jawa 250 + sidekara + Pav 40 z roku 1960, dále Jawa 350 z roku 1967 + Pav 41 z roku 1971, Jawa 50 typ 555 z roku 1962, Jawa 50 typ 550 – Pařízek z roku 1958, Jawa 50 typ 220 z roku 1976, Jawa 50 typ 221 z roku 1970, Jaweta, Stadion 11, Stadion 21, jednorychlostní babeta, dvourychlostní babeta, Jawa 50, typ 22 – Mustang a Tatran 125 z roku 1966.

Čeho si vážíš ve sbírce nejvíce?

Nejcennější pro mě – ba přímo srdíčková záležitost je Jawa 550 – nejstarší veterán „Pařízek“ z roku 1957. Největší cenu má ale kombinace Jawa 250 + sidekara + Pav 40.

Jak se dají vlastně takové staré motorky sehnat?

Tak různě. Některé koupím docela zachovalé, stačí menší opravy, jiné jsou zase totálně zničené, že se musí poskládat

šroubek po šroubku. Například nejstarší motorku – Paříz jsem dostal od místního občana Slávka Konečného v dezolátním stavu, věnoval mi ji pouze „za odvoz“. Když jsem ji opravil, nechtěl mi Slávek věřit, že se jedná o stejného Paříza.

Opravy provádíš sám, nebo s někým spolupracuješ?

Opravy provádím společně se svým otcem. Pouze lakování nechávám na odbornících ve firmě MB LAK Brno. Děkuji panu Leoši Jelínkovi za spolupráci. Při této příležitosti bych chtěl také poděkovat firmě AMM Otáhal a firmě Vlastimil Otáhal za sponzoring. Svému koníčku věnuji spoustu svého času, nemám přesně hodiny spočítané, ale finančně jsem do něho vložil už cca 100 tis. Kč.

Která motorka Ti dala nejvíce práce?

Se všemi se rád „pohraji“, rozebírám je někdy až do šroubečku. Všechny kovové části nechávám opískovat, z plechů musím louhem odstranit původní lak, některé díly nechávám znovu lakovat. Takto připravené díly zase skládám dohromady.

Nejvíce práce mi dala Jawa 555, ta se musela skutečně rozebrat až do posledního šroubku.

Jaké máš další plány, co by jsi chtěl do své sbírky ještě získat?

Mým velkým přáním je získat Jawu 500

OHC. Třeba i vrak v dezolátním stavu, s tou bych se skutečně rád vyhrál.

Dá se s tvými motocykly vyjet na silnici?

Pojízdné jsou všechny, ale na silnici mohou pouze dvě. Já ale nemám zájem o ježdění, spíše se jedná o sběratelskou vášeň.

Kde můžeme tvé veterány shlédnout?

Vzhledem k tomu, že na ně doma nemám místo, jsou vystaveny ve firmě u p. Vlastimila Otáhalu v Kobylí, kde pracuji.

Pavle, moc děkujeme za rozhovor a přejeme, aby se Ti sbírka veteránů rozrůstala a Tvůj koníček Tě ještě dlouho těšil.

Komenský pro 3., 4. a 5. ročník. Cílem projektu bylo nejen vyučovat jinak, ale především jinou formou přiblížit dětem tohoto velikána naší české historie a vzdělanosti, bohužel v poslední době tak opomíjeného.

Šablona I/2 - Inovace a zkvalitnění výuky směřující k rozvoji čtenářské a informační gramotnosti.

Pro žáky 1. a 3. ročníku byly vytvářeny a využívány materiály pro kvalitnější a zajímavější výuku.

V rámci této šablony jsme zakoupili pro potřeby školy kopírovací stroj pro tisk pracovních listů a výukové programy. Finanční prostředky této šablony využijeme ještě letos k zakoupení alespoň jedné interaktivní tabule.

Šablona I/3 - Vzdělávání pedagogických pracovníků ve formách a metodách výuky směřujících k rozvoji čtenářské gramotnosti žáků základních škol k individualizaci výuky v této oblasti.

Tato šablona je určena pedagogickým pracovnícím. Paní učitelky prošly celkem šesti školeními, zaměřenými na metody rozvoje čtenářské gramotnosti, v časové dotaci 34 hodin. Všechny vyučující se zájmem využily nabídky získání dalších nových metod vyučování.

Šablona II/1 - Individualizace cizích jazyků

Šablona byla realizována ve 3. a 5. ročníku formou dělené hodiny konverzace. Přinesla žákům výuku jazyka v malém množství žáků a rozšíření výuky o jednu hodinu konverzace.

Šablona II/3 - Metodický kurz pro učitele cizích jazyků.

Vyučující anglického jazyka Jana Mikulicová a Mgr. Veronika Stávková v letošním školním roce absolvovaly 6 kurzů, kde se seznámily s metodami výuky jazyka v celkové hodinové dotaci 144 hodin.

Šablona III/2 - Inovace a zkvalitnění výuky prostřednictvím ICT.

Pro žáky 4. a 5. ročníku byly vytvářeny vyučovací materiály – prezentace a kvízy pro výuku předmětu vlastivěda.

Z finančních prostředků této šablony jsme dále zakoupili dataprojektor, čtyři nové počítače - notebooky a připravujeme instalaci interaktivních tabulí alespoň do dvou tříd.

Šablona III/3 - Vzdělávání pedagogických pracovníků pro oblast digitálních technologií.

Všechny pedagogické pracovnice prošly školením zaměřeným na práci s interaktivní tabulí. Naučily se vytvářet na tomto digitálním zařízení výukové programy.

Šablona V/2 - Inovace a zkvalitnění výuky v oblasti přírodních věd.

Pro žáky 4. a 5. ročníku byly v průběhu roku vytvářeny pracovní listy, které nám nahradily učebnice. Proti učebnicím jsou pracovní listy pro žáky jednodušší, přehlednější a lépe se z nich žákům připravuje na vyučování, protože s nimi pracují již v rámci hodiny a sami hledají jejich řešení. Dále jsme pro žáky připravili projekt - Chráněná krajinná oblast Pálava, kterého se zúčastnili všichni žáci školy. O co nám v tomto projektu šlo? Chtěli jsme žákům připravit vyučování v přírodě, ukázat jim nejen chráněnou krajinnou oblast Pálava a naučit je správnému chování v přírodě, ale především

PENÍZE DO ŠKOL

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

**K 1.9.2010 VSTOUPILA NAŠE ŠKOLA DO PROJEKTU
VZDĚLÁVÁNÍ PRO KONKURENCESCHOPNOST**

Čeho se projekt týká?

1. Český jazyk – rozvoj čtenářské gramotnosti

2. Anglický jazyk

3. Přírodní vědy

4. Komunikační technologie

Komu je projekt určen?

- všem žákům

- žákům s poruchami učení

- pedagogickým pracovníkům

V rámci projektu jsme si vybrali tyto šablony:

Šablona I/1 - Individualizace výuky pro zvýšení efektivity rozvoje čtenářské a informační gramotnosti žáků základní školy.

V letošním roce byla tato šablona realizována formou dělené hodiny v 5. ročníku. Přinesla žákům kvalitnější výuku v menším počtu žáků. Dále jsme za finanční prostředky této šablony uspořádali projekt – Jan Amos

dát jim možnost samostatně si vyhledávat a ověřovat poznatky z přírodovědy.

Šablona V/3 - Vzdělávání pedagogických pracovníků ve formách a metodách výuky směřující k rozvoji přírodovědné gramotnosti žáků základních škol a k individualizaci v této oblasti.

Dvě pedagogické pracovnice Mgr. Sylvie Hrbáčková a Věra Sochorová absolvovaly kurz Člověk a jeho svět – integrovaná výuka v rozsahu 14 hodin.

Co nám – žákům a pedagogům projekt přinese?

- Kvalitnější výuku
- Možnost vybavit školu novými technologiemi
- Nabídnout dětem možnost projektů mimo vyučování
- Připravit všem dětem i dětem s poruchami učení vhodné materiály k výuce
- Možnost dalšího vzdělávání v oboru pedagogiky

Projekt bude pokračovat i ve školním roce 2011/2012.

Co připravujeme pro příští rok?

- Budeme pokračovat v hodinách konverzace ve vyšších ročnících a dělení hodin českého jazyka ve 4. ročníku.
- Budeme na trhu sledovat nabídku moderních technologií a vybereme pro naši školu tu nejvhodnější.

Rádi vyslechneme i rady rodičů, co zakoupit, jak si představují novou cestu k lepší škole. Finančních prostředků je dost – 568 953,- Kč. Jde jen o to, je moudře a účelně využít.

Miroslava Hajdová, ředitelka školy

Vzácný brouk v Poddvorově

Náš spoluobčan, Jan Mazuch, objevil na svém dvoře pod vanou chráněného brouka nosorožka kapucinka. Přinesl jej nejdříve na obecní úřad a pak dětem do školy.

Tento brouk žije v dutinách mrtvých stromů. Jeho larvy se vyvíjí i v kompostech a hromadách pilin. Je to teplomilný brouk, žijící skrytým životem. Jeho život se dá počítat na týdny, maximálně měsíc. Je ohroženým druhem, proto je v České republice zákonem chráněný.

Úspěchy našich žáků ve školním roce 2010-2011

Škola se zúčastnila soutěží pěveckých, tanečních, sportovních a výtvarných.

Žáci získali velmi hezká umístění.

PĚVECKÉ SOUTĚŽE

Slavičci ze Slovácka – pěvecká soutěž základních škol okresu Hodonín

Jakub Sůkal

- I. kategorie lidových písní – **1. místo**

Barbora Sůkalová

- II. kategorie lidových písní – **1. místo**

Velkého úspěchu v letošním roce dosáhla ve zpěvu naše žákyně **Barbora Sůkalová**. Získala 1. místo v regionální soutěži, 3. místo v krajské soutěži a zúčastnila se celostátní přehlídky ve Velkých Losinách.

V kategorii jednotlivců se umístili chlapci následovně:

Josef Čech – **2. místo v I. kategorii**

Patrik Havlík – **1. místo v II. kategorii**

Výborní a úspěšní zpěváci jsou také naši další **dva žáci Jakub Sůkal a Josef Čech**.

Josef Čech – 1. místo v soutěži O tulipánek Boženy Šebetovské v Břeclavi
1. místo v soutěži O věneček z rozmarýnu Fanoša Mikuleckého v Hodoníně

Jakub Sůkal – 3. místo O tulipánek Boženy Šebetovské v Břeclavi

1. místo o Věneček z rozmarýnu Fanoša Mikuleckého v Hodoníně

TANEČNÍ SOUTĚŽE

DFS Kordulka se umístil v regionálním kole soutěže dětských folklorních souborů Podluží a postoupil do krajského kola do Strážnice.

V soutěži dětských verbířů Podluží reprezentovali soubor Kordulka:

Patrik Havlík, Antonín Havlík, Josef Čech a Jakub Sůkal.

Vybojovali **1. místo**.

Patří mezi nejlepší dětské verběře na Podluží.

V soutěži „Život na dolním toku Moravy“ pořádané MAS Dolní Morava jsme se umístili následovně:

Veronika Krejčí 1. místo
Oleg Pileček 4. místo

SPORTOVNÍ SOUTĚŽE

Kalokagatia – sportovní soutěž malých škol okresu Senica Slovensko:

Naše družstvo ve složení - Antonín Havlík, Josef Čech a Dalibor Lukáč získalo **1. místo**.

ATLETICKÉ PŘEBORY PODLUŽÍ V LANŽHOTĚ

Antonín Havlík 1. místo v hodu míčkem
2. místo v běhu na 50 m
Dalibor Lukáč 3. místo v hodu míčkem
Josef Čech 3. místo v hodu míčkem
Josef Gertner 2. místo v běhu na 300 m

ŠTAFETOVÝ BĚH BOBA ZHÁŇALA

Družstvo ve složení Patrik Smolen, Stanislav Čížek, Matěj Kabát, Henrich Strýček, Dominik Horňák, Dalibor Lukáč, Vendula Motyková, Josef Čech, Antonín Havlík, Petra Bílková, Nicole Balážová, Adam Cupal, Ondřej Padalík,

Josef Gertner, Oleg Pileček, Matěj Veselský, Patrik Havlík, Jan Bílek, Adam Horňák a Miroslav Smolen se umístilo na **5. místě**. Závod proběhl v Hruškách 1.10.2010.

SPORTOVNÍ DEN V ČEJKOVICÍCH

Při sportovním klání mezi školami z Čejkovic, Čejče, Hovorán a Starého Poddvorova se naši sportovci umístili následovně:

Antonín Havlík 1. místo hod míčkem
1. místo běh na 50 m
Josef Čech 3. místo hod míčkem
Josef Gertner 2. místo běh na 50 m
Stanislav Čížek 3. místo běh na 50 m
Karolína Cupalová 3. místo běh na 50 m

Ve štafetovém běhu získalo družstvo ve složení Havlík Antonín, Cupal Adam, Čížek Stanislav a Strýček Henrich **1. místo**.

Ředitelství školy děkuje všem žákům za reprezentaci školy. Pedagogická rada odměnila knihou za vzornou reprezentaci dva žáky, kteří se zúčastnili nejvíce soutěží a získali nejvíce úspěchů. Byli to Antonín Havlík a Josef Čech.

Mgr. Miroslava Hajdová, ředitelka školy

Z tvorby našich žáků – PRAHA

Výlet do Prahy mě velmi potěšil. Byla to skvělá příležitost podívat se na všechny památky a zajímavosti našeho hlavního města. Pro mě je to krásné město, ale bydlet bych tam nechtěl. Nechtěl bych usínat při dopravním ruchu všech možných dopravních prostředků a vše ostražitě sledovat, jestli mě náhodou neokradá kapsář. V Praze jsme slyšeli jazyky všech různých národností od Slováků až po Japonce. Památky byly moc zajímavé. Říkali jsme si, jak v té době mohli postavit něco tak krásného, ale zároveň i tak mohutného. Všem se asi nejvíce líbilo Národní technické muzeum.

Byla v něm ta nejstarší auta, letadla, vrtulníky, kola, lokomotivy a mnoho dalších zajímavých strojů. Ubytování jsme byli v nádherném čtyř hvězdičkovém hotelu Denisa v Dejvicích. Pro mě byla cesta domů kratší než cesta tam, protože probíhala v rozhovorech se spolužáky, kde jsme probírali dojmy a zážitky.

Matěj Veselský

Žáci 5. třídy se zúčastnili exkurze do hlavního města Prahy. Výlet trval dva dny.

Během nich žáci poznali zajímavá místa. Ve škole si každý připravil prezentaci o nějaké památce a o té potom vyprávěl.

Výlet začal v Břeclavi na nádraží, kde jsme čekali na Pendolino. Cesta byla příjemná. Pendolino jelo rychle, ale bylo pohodlné. Po několika hodinách jsme dorazili na hlavní nádraží. Netušili jsme, že Václavské náměstí je takový kousek. Prošli jsme celou starou část Prahy. Nejvíce jsem se těšil na technické muzeum. Všude byla spousta lidí z cizích zemí. Pro Japonce jsme byli velkou atrakcí. Četli naše

jména z čepic a fotili se mezi námi. Nejlepší však byla jízda metrem. Byli jsme ubytováni v hotelu Denisa v Dejvicích. Ráno byla snídaně ve stylu švédského stolu. Naše dámy se styděly, ale brzy na to doplatily. Za chvíli měly hlad. Druhý den byl zajímavější, ale také únavnější. Na vlakovém nádraží jsme dostali k večeři bagetu a šálu. Nakonec jsme byli rádi, že jsme ve vlaku a jedeme domů. Byli jsme po dvou dnech unaveni a všechny bolely nohy.

Ondra Padalík

CESTA PŘÁTELSTVÍ

27. května 2011 přijeli děti ze Slovenska ze Základní školy ve Smolinském. Připravili jsme pro ně akci, kterou jsme nazvali Cesta přátelství. Cílem této aktivity bylo vzájemné poznání a navázání přátelství. Chceme, aby žáci naší školy poznali slovenský jazyk a naučili se mu lépe porozumět.

Cesta začala u školy a končila asi po 5 kilometrech na větrném mlýně. Děti vytvořily čtyřčlenné skupiny, ve kterých byly dvě slovenské děti a dva naši žáci.

Celá cesta byla pojata soutěžně. Na 11 zastaveních plnily děti úkoly z přírodovědy, historie, sportovní a vědomostní kvízy. Po společném

obědě jsme výsledky vyhodnotili a děti jsme odměnili diplomy a dárky. Na základě dotazníku jsme zjistili, že našim žákům se akce líbila

a chtějí v načasné spolupráci pokračovat. Mnozí již dnes mají mezi slovenskými dětmi kamarády, ke kterým se budou rádi vracet.

Festival dětských folklorních souborů „Dětské krojované hody 2011“ ve Starém Poddvorově

V neděli 19. června se již po devatenácté ozývalo obci Starý Poddvorov veselé výskání a volání: „Veselo, chaso!“ To obcí procházel festivalový průvod dětských folklorních souborů s mezinárodní účastí pod názvem „Dětské krojované hody 2011“. Na 200 dětí se sjelo do naší vesnice, aby předvedlo své taneční a pěvecké umění. V letošním

roce festival navštívily zahraniční soubory: Moravští mačkáři z vesničky Moravce ve Slovinsku a Leváránek z Velkých Levár na Slovensku. Z domácích souborů mohli účastníci vidět dětský folklorní soubor z Ratiškovic, z Dolních Bojanovic, Charvatčánek z Charvatkové Nové Vsi, Borověnku z Valtic. Festival byl zahájen v sobotu 18. června večer-

ním programem slovinského a domácího souboru Kordulka. Nejen souborové děti, ale všechny, co měly zájem, se mohly ukázat v přehlídce dětských zpěváčků pod názvem „O perníkové srdce Poddvorova“. Vystupovali začínající zpěváčci z mateřské školy i úspěšní výherci pěveckých a verbiřských soutěží. I když nám bouřka přinesla několik

problémů, protože program probíhal na tanečním parketu ve venkovním areálu, na dobré náladě a příjemném a bezprostředním vystoupení se to neprojevovalo.

Nedělní program zahájila starostka obce Drahoslava Veselská tradičním povolením, o které si požádali starci dětí. Verbuňky, vrtěné i hošíje děti ze souboru Kordulka zvládaly výborně. Vždyť mezi sebou měli vítěze dětských verbiřů na Podluží Patrika Havlíka a Josefa Čecha. Pódiová vystoupení zúčastněných souborů byla úspěšná a bohatě odměňována potleskem diváků.

Na organizaci festivalu se podílí každoročně základní a mateřská škola, folklorní soubor Kordulka, všichni rodiče a obecní úřad. Myšlenkou našeho festivalu je nejen vychovávat děti k folklóru a tradicím našeho regionu, ale také poznávat zvyky našich nejbližších sousedů a tradic jiných států a národů.

Dětský folklorní soubor Kordulka děkuje za finanční a věcné dary těmto sponzorům:

- Obci Starý Poddvorov
- Mysliveckému sdružení Starý Poddvorov
- Zemědělské a.s. Čejkovice
- Templářským sklepům Čejkovice
- Soukromému vinaři Milanu Šůkalovi
- Soukromému vinaři Ladislavu Kašíkovi
- Kamile Minaschkové

Miroslava Hajdová

POZVÁNKA na tradiční KROJOVANÉ HODY

které se budou konat 5. - 9. srpna 2011

PROGRAM

- Pátek 5.8.2011 20.00 hod.** Diskotéka - hraje DJ Jirka, DJ Tibor
Vstupné 60,- Kč
- Sobota 6.8.2011 20.00 hod.** Diskotéka Oldies - hraje DJ Jirka, DJ Tibor
Vstupné 60,- Kč
- Neděle 7.8.2011 14.30 hod.** Krojovaný průvod z Čekačky - hraje DH „Liduška“
Celodenní vstupné 80,- Kč
- Pondělí 8.8.2011 19.00 hod.** Průvod z křižovatky „Řádek“. Zábava pod zeleným
Vstupné 60,- Kč
- Úterý 9.8.2011 20.00 hod.** Pohodová diskotéka - hraje DJ Jirka, DJ Tibor
Vstupné 60,- Kč

Srdečně zvou stárci

Jiří Plecák, Martin Jež, Věra Stávková, Miroslava Kuchyňková

PLAVÁNÍ S DĚTMI

8. května 2011 pořádalo Sdružení rodičů na žádost maminek z mateřské školky plavání v krytém plaveckém bazénu v Hodoníně. Je velká škoda, že se pod žádost podepsalo více jak dvacet rodičů a nakonec do bazénu s námi jelo z mateřské školy pouze jedno dítě s tatínkem. Nicméně všichni, kteří se plavecké akce zúčastnili, byli nadmíru spokojeni.

Petra Bílková

Hurá prázdniny!!

V pátek 1. července uspořádalo Sdružení rodičů zábavné odpoledne pro všechny, kterým začaly prázdniny. Od 15 do 18 hodin měly děti možnost vydovádět se na skákacím hradě. Byl postavený na trávě u školy a všechny děti měly vstup zdarma. Jekot a pískot byl slyšet široko daleko. Náramně si užily neomezený vstup. Kolem 18. hodiny začaly soutěže, kde si každý mohl vyzkoušet střilet z luku, navlékat a zavazovat tkaničky, jízdu na skateboardu, shazovat kuželky, nebo třeba se zavázanýma očima ochutnávat různé vzorky jídla. Malým dětem dělalo problém zavřít oči a současně otevřít pusu, větší děti zápasily se základními vzorky, jako je syrová brambora, neochucený tvaroh nebo paštika na lžičce bez rohlíku. Děti se při této disciplíně náramně bavily.

Další zapeklitá disciplína byla ukrytá v pytlíčku, kde musely děti hmatem poznávat určité předměty. Jejich představivost byla veliká. Po úspěšném absolvování všech disciplín dostal každý účastník malou odměnu ve formě bonbonů a sladkostí. Kolem 19. hodiny se zapálil táborák, u kterého všechny děti dostaly špekáčky. Také rodiče si mohli opéci a pochutnat si na táborákové dobrotě, která k prázdninám patří.

V půl osmé začala hrát diskotéka, kterou dobře mixoval DJ Tibor. Zahrál dětem „Jede, jede mašinka...“ a všichni se seřadili do zástupu a v rytmu písničky poskakovali po parketu. Poté zněly písničky na přání, tancovali všichni, jak děti, tak i rodiče. Náramně si to všichni užili, tancovalo se do pozdních nočních hodin. Byli jsme rádi, že počasí vydrželo a děti se mohly vyřádit.

Příští rok to určitě zopakujeme zase!!

Eva Kabátová

MATEŘSKÉ CENTRUM i ve Starém Poddvorově!

Milé maminky malých špuntíků i velkých pubertáků. Chtěla bych Vás touto cestou informovat, že byly vyslyšeny návrhy mnohých maminek na provozování mateřského centra také v naší obci. Proto byla v červnu letošního roku podána na Ministerstvo vnitra žádost o registraci občanského sdružení pod názvem „Mateřské centrum Vlážek Poddvoráček“. Tento krok byl nutný proto, abychom mohli žádat různé instituce o peníze na provozování činnosti centra.

V budoucnu by cílem mateřského centra mělo být:

- umožnit rodičům vzájemně se setkávat,
- obohatit děti o nové přátele, dovednosti a zážitky, nabízet jim prostředí vzájemné důvěry,
- vzájemně si předávat zkušenosti,
- organizovat přednášky na témata, která budou maminky zajímat, například v oblasti výchovy a zdraví dětí nebo psychologie rodinného života.

Protože nevíme, zda se nám ještě letos podaří získat nějaké dotace, bude hlavním úkolem pro tento rok vytvořit skupinku maminek, která by vymýšlela náplň pro jednotlivá setkávání, organizovala akce, zjišťovala zájem o témata přednášek apod.

Bohužel, prostory pro mateřské centrum zatím nemáme. Přesto pevně věřím, že zastupitelé naší obce se budou naší žádostí zabývat a vhodné místo pro maminky s dětmi určitě najdou.

Závěrem chci požádat maminky, které mají chuť a chtěly by se zapojit do zakládání a organizace činnosti mateřského centra, ať se ozvou osobně nebo mailem na adresu: krizankova.ivana@seznam.cz

Ivana Křižánková

SESTRA AMBROZIE

Proslov Prof. Dr. A. Svobody při pohřbu S.M. Ambrosie Hedviky Svrčkové v Rajhradě dne 11. 4. 2011

Vážené sestry z Kongregace, vážení duchovní otcové, zarmoucená rodino, vážení přátelé,

doprovázíme dnes na poslední cestě sestru Ambrosii Svrčkovou z Kongregace Těšitelék Božského srdce. V homilii jsme slyšeli o její oddané službě kongregaci, spolusestrám a nemocným. Její těšitelské srdce bylo však široce otevřeno i pro její početné příbuzenstvo, pro rodáky ze Starého Poddvorova, pro celou čejkovickou farnost a blízké okolí. Tam všude měla buď příbuzné, nebo přátele, které ráda navštěvovala, povzbuzovala, účastnila se liturgických slavností či jiných duchovních akcí.

Její návštěvy v Poddvorově to byly vlastně misie: každým svým gestem a slovem svědčila o věrné službě Bohu, svědčila o radostném řeholním životě, svědčila o pokorném přijímání obtíží ve službě i v životě. Modlila se s námi, vyprávěla, jak Bůh mocně působí v jejich službě, účastnila se s poddvorovskými rodáky poutí do Žarošic, vyprovázela zemřelé z poddvorovského kostela na hřbitov. Myslím, že nikdo z nás neslyšel, že by si stěžovala na obtíže v její službě, na příkoří, které se řeholnicím dostávalo od obou totalitních režimů. Spíše jako kdyby z jejich rtů stále znělo to pavlovské: **za všechno děkujte, buďte vděční.**

My, kdo jsme znali její maminku, víme, že to pokorné, dobré a dobro přející srdce zdědila sestra Ambrosie právě po ní. Tak jako jsme rádi potkávali její maminku, tak jsme se rádi setkávali se sestrou Ambrosií a s jejími

spolusestrami, které ji v posledních letech na cestách doprovázely.

A je ještě jeden důvod k vděčnosti: sestra Ambrosie byla skutečně jakýmsi svorníkem celé rodiny, tou, která po mamince byla **tvůrcem pokoje a smíření**. Viděli jsme to při oslavě jejích osmdesátin, kdy se do kláštera sjela celá široká rodina. A stejně jsou tu přítomni dnes, při rozloučení. V její přítomnosti bylo zkrátka dobře, právě proto, že byla blízko Bohu.

Když si připomeneme tu její vrásčitou tvář a její jiskrné oči, tu se vybaví slova 92. žalmu:

Kdo vsazení jsou v domě Páně, pokvetou na nádvořích Božích.

Ponesou ovoce i v stáří, zůstanou šťastnatí a svěží.

A budou svědčit: Pán je věrný, je skála má, je právo samo.

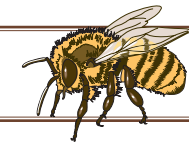
Mnohokrát nás sestra Ambrosie ujišťovala, že se za nás, za naše potřeby, za celou obec a farnost modlí, a my věříme, že je teď naší přímlyvkyní v nebi.

Pane, děkujeme Ti za naši sestru, za její příklad radostného křesťanství, za příklad oddané důvěry Panně Marii, za všechny její modlitby za rodinu a za celé naše farní společenství.

Otevři jí svou náruč a odměň ji svou blízkostí. Vždyť v Tebe doufala a Tobě věřila.

VČELAŘSTVÍ

Naše obec je obklopena rozmanitou přírodou. Smíšené lesy, dotýkající se jejích hranic, ovocné stromy v sadech a zahradách, okrasné dřeviny a květiny okolo domů, spousta divokých keřů a trav kolem cest, potoka a na mezích, to vše je domovem a pastvou pro spoustu našich spolubydlících z říše zvířat a hmyzu. Toto prostředí, které by nám mohly některé obce, jejichž okolí připomíná měsíční krajinu, závidět, vyhovuje také včelám.

Ve Starém Poddvorově včelaři pět zájmových členů ČSV. Celkem obhospodařujeme asi 50 včelstev, ze kterých vytočíme každoročně několik stovek kilogramů kvalitního medu.

Užitek nám mohou přinést jen včely řádně ošetřené, zdravé a dobře zazimované. Jen takové včely za prvních jarních dnů vyletí, vyčistí si úl a začnou přinášet rodicím se novým včelám první jarní pyl a nektar z lísek vrb a ovocných stromů. Do voňavých lánů rozkvetlé řepky by se měly snášet již mladé dělnice a po kapkách zanašet plásky drahocenným

medem. Tento první med, který vytáčíme po odkvětu řepky, nazýváme „řepkový“, protože obsahuje většinu nektaru a pylu z této plodiny, ale jinak je to doslova koktejl ze všech možných bylin, keřů a stromů, které kvetou v dubnu a květnu. Vedle planých a ovocných stromů poskytuje pastvu včelám spousta pampelišek, okrasných květin, hlohu atd. Tento zdravotně velmi cenný med má však jednu vadu, pro kterou nad ním spousta lidí ohruje nos, a to je jeho rychlá krystalizace, která způsobuje takovou tuhost, že si v něm můžeme polámat lžičku. Proto jej včelaři pastují. Není to žádná chemická či tepelná úprava tohoto medu, ale pouze šetrné míchání. Provádí se v nádobách, speciálními míchači, přesně v době, kdy se začínají tvořit krystaly. Míchá se několikrát denně, pomalu, aby do medu nepronikl vzduch. Tvořícím se krystalům se tak lidově řečeno lámou packy, takže se do sebe nemohou zaklínit a srůst. Med se tak stává vláčným a dá se dobře mazat na pečivo. Obsahuje hodně zdraví prospěšných látek. Tento med je dobrý nejen

do čaje, ale i do kávy. Kdo má však rád horké nápoje, měl by je sladit medem co nejpozději před pitím, protože delší působení tepla ničí drahocenné enzymy.

Ohned po odkvětu řepky rozkvétá akát. Stromy, ověšené sněhobílými voňavými hroznými květy, dávají mnoho lahodného aromatického „akátového“ medu. Komu se ho podaří vytočit bez příměsí řepky, získá jej v téměř průhledné žlutozelené formě. Jeho výhodou je, že nekrystalizuje. Je skutečnou zdravou pochoutkou. Akát však dává také žádané dřevu, a protože je považován za plevelnou dřevinu a v lesích se nevysazuje, jen kácí, v okolí naší obce ho ubývá. Takže jsme vloni zahájili jeho výsadbu na nevyužitých plochách. Mimo jiných dřevin jsme jich vysadili několik desítek a plánujeme vysazovat i v dalších letech.

Další u nás nejrozšířenější med je med, který nazýváme „lipový“. Někteří včelaři jej vytáčejí

hned po odkvětu lípy, někteří až před krmením. Přesto, že je v našem okolí lip dostatek, vynikajícího a léčivého medu z nich bývá málo. Lipový nektar totiž v teplých letních dnech často zasychá a snaha včel pak bývá marná. Tento med má příjemné lipové aroma a až škrablavou chuť. Krystalizuje pomalu, takže se dá i bez pastování všestranně používat. Toto jsou základní druhy medů, které vám mohou naši včelaři nabídnout. Je však třeba vědět, že tyto medy nejsou nikdy jednodruhové, ale že obsahují i přes padesát procent příměsí z jiných rostlin. Naše medy jsou vynikající a nevyskytne-li se nějaký problém jako např. vloni, kdy díky deštům řepkový med obsahoval více vody a mohl mírně zkvasit, je tím nejlepším, co si z naší přírody můžeme vzít.

Nic však není zadarmo a včelaření obnáší spoustu práce a starostí. Nejvíce vrásek na čele nám dělá mor včelího plodu, který o sobě dá občas vědět v okolních obcích. Úly se včelami a celou včelařskou výbavou už museli spálit např. v Čejčci, ve Velkých Bílovicích aj. Velmi nám vadí, že se do blízkosti našich včel stěhují cizí včelaři, kteří nám sem mohou nánázu zavléct. Jsme příznivci trvalých stanovišť domácích včelařů, kteří nepečují jen o své včely, ale i o okolní přírodu. Občas se stane, že včelstvo z různých příčin přes zimu uhynie. U nás se toto stává výjimečně na rozdíl od některých včelařů, kteří mají včely v lesích blízko naší obce. Tam se úhyny počítají na desítky včelstev. Když jsme spolu s bojanovskými včelaři vyslovili na schůzi nesouhlas s přemísťováním cizích včel do našeho okolí, byli jsme označeni za závistivce a způsobilo to hádky. Ale přes všechny problémy a hrozby nás chov včel těší a přináší nám nejen sladký med, ale i radostné využití volného času a hlavně prospěch okolní přírodě a pěstitelům zemědělských plodin.

*Český svaz včelařů
Starý Poddvorov*

SPORT SPORT

Mohlo to být lepší, přesto jsme spokojeni

Celkově jsme se skončenou sezonou spokojeni, i když konečné sedmé místo neodpovídá našim možnostem. Do zápasu „A“ týmu s Mikulčicemi jsme byli v popředí tabulky Krajské 1.B třídy, ale toto utkání bylo pro nás, bohužel, negativně zlomové. Někteří naši hráči neudrželi herní disciplínu a nechali se zbytečně vyloučit. Zápas totiž nedohráli hned tři naši fotbalisté a od tohoto utkání jsme se začali tabulkou propadat. Pokud se zpětně dívám na minulý ročník, tak musím konstatovat, že v silách tohoto celku bylo hrát do třetí pozice. Tento ročník nám ukázal, kde nás nejvíce tlačí bota. My musíme začít především u herní disciplíny a osobní zodpovědnosti

každého jednotlivce vůči celému kolektivu. Chtěl bych vyzvednout stabilně dobré letošní výkony u žákovské kategorie, kterou vedl Erik Mazuch, jinak spolehlivý stoper seniorského týmu. Solidními výkony se prezentovala i naše příprava pod vedením trenérů Ivoše Padalíka

a Josefa Gertnera. V neposlední řadě musím vyzvednout dlouholetou a obětavou práci Miroslava Rabušice, jenž má na svých bedrech v podstatě celou mládež. Svou premiéru u prvního mužstva má zdárně za sebou trenér Jiří Zavadil, který si za podpory zkušeného Petra Vyškovského jako asistenta trenéra počínal velmi dobře. Střelecky opět neklamal Radek Homola, autor 19 branek, který nadále svými výkony v útoku přitahoval fanoušky poddvorovského fotbalu.

K zajímavostem patří určitě výkony stabilního hráče Miroslava Vránka, který právě ve skončené sezoně si zahrál v útoku, v záloze, obraně, aby nakonec skončil jako brankář v Kněždubě.

Příprava nové sezony začne v podstatě se stejným kádrem. Jedná se o prodloužené hostování Oldřicha Koutného (Hovorany) a Petra Trávníčka (FK Mutěnice), a o přestup Michala Veseleho (Soběšice) a Tomáše Mayera (Dolní Bojanovice). V hledáčku jsou další hráči, jeden z nich je stoper Jakub Junek (RSM Hodonín), kteří dostanou šanci se ukázat v přípravném zápase.

Bilance letošního roku v 1.B třídě, skupina C: 7. místo - 12-4-10, skóre 44:38, 40 bodů

O branky se zasloužili:

Radek Homola	19 gólů
Pavel Bařina	5 gólů
Michal Veselý	4 góly
Miroslav Vránek	4 góly
Petr Zavadil	3 góly
Tomáš Cupal	2 góly
Oldřich Koutný	2 góly
Jan Novák	2 góly
Libor Bohun	1 gól
Luděk Bravenec	1 gól
Ondřej Malár	1 gól

Příprava začíná 13. července, první přípravný duel čeká na Starý Poddvorov 17. července, kdy doma hostí celek Moravské Nové Vsi. Mistrovskou soutěž začnou hráči Starého Poddvorova v neděli 14. srpna v domácím prostředí proti Újezdu u Brna, výkop bude v 16.30 hodin.

Miroslav Hřebačka

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ

Darja Križánková
Elena Krupicová
Sebastian Herzán

Starý Poddvorov 351
Starý Poddvorov 352
Starý Poddvorov 16

ÚMRTÍ

Františka Bařinová
Kristina Opluštilová
František Bortlík

Starý Poddvorov 250
Starý Poddvorov 239
Starý Poddvorov 128

SŇATKY

Jiří Hájek
Eva Langsteinová
Lukáš Uzičář
Markéta Charvátková

Starý Poddvorov 352
Lesní 18, Hodonín
Brněnská 14/D Hodonín
Brněnská 14/D Hodonín

Zlatou svatbu

oslavili manželé

**Jan a Anna Štětкови
a Josef a Františka Horňákovi**

MYSLIVEČKÉ SDRUŽENÍ

Cesta pohádkovým Poddvorovem

DĚTSKÉ HODY

Zpravodaj vydává Obecní úřad Starý Poddvorov
Povoleno OK Ú - REF. REG. ROZVOJE
č. reg. značky 370600796
Tisk: tiskárna LELKA, Dolní Bojanovice
náklad 400 výtisků